

[Socialministeren.]

fuldkommen bekendt for Landstingets ærede Medlemmer, og det fremgaar tillige af forskellige Skrivelser, der er trykt som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning, hvor mange Forhandlinger der har været. Imidlertid strandede disse Forhandlinger, og jeg maatte da anmode det høje Folketing om at gennemføre dette Lovforslag, da det jo ikke var min Mening, at de arbejdsløse skulde have Vinterhjælpen som Pinsegave, men skulde have den, medens det var Vinter, medens der var Trang til den. Derfor kommer dette Lovforslag altsaa isoleret til det høje Landsting, og jeg tillader mig under Henvisning til de Tilstande, der hersker i Øjeblikket, og som vi alle kender, at anmode det høje Landsting om at undergive Lovforslaget en meget hurtig og villig Behandling.

Hauch: Uden paa nærværende Tidspunkt at gaa ind paa en nærmere Omtale af det foreliggende Lovforslag og dets Enkeltheder her i Tinget skal jeg udtale mit Partis Villighed til at medvirke til en hurtig Behandling af Lovforslaget. Men under Hensyn til hele den politiske Situation, som den i Øjeblikket tegner sig, vil det utvivlsomt være den mest praktiske Form, at de Overvejelser og de Tankeudvekslinger, der skal finde Sted i Anledning af dette Lovforslag, finder Sted i et Udvalg, og jeg skal derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa det høje Ting at nedsætte et Udvalg.

Johs. Hansen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til en villig Behandling og til snarlig Vedtagelse i dette høje Ting. Der er al mulig Grund til, at Vedtagelsen finder Sted snarest muligt. Lovforslaget er, som den højttærede Minister har nævnt, fremsat midt i December, og vi er i Dag ved Januar Maanedes Udløb. Det er et Lovforslag, der angaar Vinterhjælp til kriseramte Personer, særlig til de arbejdsløse, og det vil ikke være for tidligt at gennemføre det ved Udløbet af Januar Maaned, hvor jo en væsentlig Del af Vinteren allerede maa siges at være gaaet. Det havde været ønskeligt, om Lovforslaget var blevet gennemført straks efter, at det var fremsat. Vi har for Tiden tæet op mod 200 000 arbejdsløse her i Landet. Overhovedet er Arbejdsløsheden blevet saa stor, at den for Lønarbejderne betyder et Tab af Arbejdsdage paa omkring en Trediedel, og jeg vil derfor antage, at

man fra alle Sider vil erkende, at Forholdene er af den Natur, at de kræver særlige Foranstaltninger, ligesom jeg vil mene, at man fra alle Sider maa indrømme disse Titusinder af arbejdsløse, at de ikke selv er Skyld i deres Arbejdsløshed, de er faldet som sagesløse Ofre for et Samfundsonde, der fra Dag til Dag griber mere om sig. At henvise alle disse Titusinder til Fattigvæsenet vil derfor være en Uret mod dem, de bør hjælpes ad Veje, som ikke er Fattigvæsenets Veje. Dertil kommer ogsaa, at de Kommuner Landet over, der er særlig ramt af Arbejdsløsheden, har et rimeligt Krav paa, at Staten sætter ind for at støtte dem.

Jeg haaber derfor, at den samme Villie overfor Lovforslaget, som mit Parti kan tilsige, ogsaa maa kunne tilsiges af samtlige de andre Partier. Jeg haaber, at den Udvalgsbehandling, som Lovforslaget altsaa nu vil blive Genstand for, maa blive kort, og at den maa give et godt, positivt Resultat.

Fritze Teisen: At det Parti, jeg tilhører, ikke har været bange for at yde Hjælp, naar det kneb, og at yde Hjælp til de Personer, som omtales i dette Lovforslag, har vi Gang paa Gang vist, ikke mindst ved Kriseforligene i Efteraaret 1931 og Kriseforliget i Foraaret 1932. Vi har derigennem vist, at vi, naar vi finder det ret og rimeligt, ogsaa gerne er med til at yde Understøttelser under visse Forhold; men naar vi ikke straks har kunnet tiltræde dette Forslag, saa ved de Partier, som har fremsat det, ogsaa meget vel, at Grunden er den, at der i Lovforslaget er Enkeltheder, som vi ikke kan tiltræde. Formerne, under hvilke Hjælpen skal ydes, er ikke efter de Principper, vi har ønsket, den skulde ydes efter. Vi har endvidere ønsket, at dette Lovforslag skulde være et Led i en samlet Plan og ikke skulde vedtages som en isoleret Kriseforanstaltning, saaledes at Kriseforanstaltningerne, om jeg saa maa sige, kommer dryppende Dag for Dag. Og to Punkter har vi ikke kunnet komme til Klarhed over, nemlig Lovforslagets økonomiske Virkning og Spørgsmaalet om, hvorledes de Midler, der vil kræves til Ydelse af denne Hjælp, skal fremskaffes; disse Ting har vi ønsket nærmere Oplysninger om, men der er jo en Mulighed for, at vi i et Udvalg vil kunne faa saadanne Oplysninger, at ogsaa vi vil kunne enes med de andre Partier om at gennemføre et saadant Lovforslag; vi maa imidlertid forlange at faa de Ting oplyst,